

ANG KAPAHAYAGANG CAMBRIDGE

Solus Kristos: Pagbagsak ng Pananampalatayang naka-sentro kay Kristo

Habang ang ebanghelikong pananampalataya ay nagiging sekular, ang kanya ding mga hilig ay patuloy na nagiging kahalo ng kultura. Bunga nito ang kawalan ng pagpapahalaga sa tama o mali, mapagpahintulot na pagkamakasari at paghalili ng pagkabuo kumpara sa kabanalan, pagbawi kaysa pagsisisi, intuwisyon kaysa katotohanan, pagkakataon kaysa kalooban ng Dios, kaagarang kaaliwan kaysa matiyagang pag-asa. Si Kristo at ang kanyang krus ay iaalis sa sentro ng ating pangitain.

Ikalawang Panukala: Solus Kristos

Muli naming ipinagtibay na ang ating kaligtasan ay ginanap lahat ng pamamagitan gawa ni Kristo ng kasaysayan lamang. Ang kanyang di-makasalanang buhay at ang kanyang kabayaran-kapalit na pagtubos lamang ay sapat na para sa ating pagiging ganap at pakikipagkasundo sa Dios Ama.

Aming itinatangi ang ebanghelyo kung saan ang kabayaran-kapalit ng paggawa ni Kristo ay hindi ipinahahayag o ang pananampalataya kay Kristo at ang kanyang gawa ay hindi nababanggit.

Mga Katanungang pangusapin:

1. Ano ang nagyayari sa ebanghelikong pananampalataya sa ating panahon (Galatia 1:6-9)?
2. Ano ang ipinapalit ng mga tao sa tunay na ebanghelyo ni Kristo (2 Tim 4:3-4)?
3. Ano ba ang sentro ng ebanghelyo ni Kristo (Rom 3:21-16; Rom 5:6-11; 2 Cor 5:18-10)?

Sola Gratia: Pagbagsak ng Ebanghelyo

Ang di-mapigilang pagtitiwala sa kakayanan ng tao ay bunga ng bumagsak na naturan ng tao. Ang maling pagtitiwalang ito ay naguumapaw ngayon sa mundo ng mga ebangheliko; mula sa ebanghelyo ng pagpapahalaga sa sarili tungo sa ebanghelyo ng kalusugan at kayamanan; mula sa mga taong naglalako ng ebanghelyo ng pagbabago bilang isang produkto ng ipinagbibili at itinuturing ang mga makasalanang bilang isang konsumer na gustong bumili tungo sa mga tao na itinuturing ang Pananampalatayang Kristiyano bilang totoong bagay sapagkat gumagana ng tama. Pinatatahimik nito ang doktrina ng pagtuturing ng banal kahit ano pa man ang opisyal ng katuruan ng mga iglesia.

Ang biyaya ng Dios ay hindi lamang kailangan kundi ang tanging mabisang dahilan ng ating kaligtasan. Aming ipinapahayag na ang tao ay ipinanganak ng patay sa espiritu at walang kakayanang tumulong sa nakapagpapabagong biyaya.

Ikatlong Panukala: Sola Gratia

Muli naming ipinagtitibay na para sa ating kaligtasa, tayo ay sigip mula sa poot ng Dios sa pamamagitan lamang ng biyaya. Ito ang di pangkaniwang gawa ng Espiritu Santo na Siyang naglapit sa atin kay Kristo sa pamamagitan ng pagpapalaya sa atin mula sa pagkaalipin sa kasalanan at pagpapabuhay sa atin mula sa katamayang espiritwal tungo sa kabuhayang espiritwal.

Aming itinatangi na ang kaligtasan ay maaaring akalaing gawa ng tao. Ang mga pamamaraang pang-tao o mga estratehiya sa kanilang mga sarili ay hindi maaaring makapagdulot ng pagbabago. Ang pananampalataya ang hindi maaaring magaling sa isang naturan na hindi nakapagpapabago.

Mga Katanungang pangusapin:

1. Ano-anong pamamaraan ang ipinapalit ng mga iglesia sa doktrina ng pagtuturing na banal?
2. Saan nanggagaling ang tunay pagpapabago para sa kaligtasan (Eph 2:1-10)?